

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 25/2023-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, proti postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 8/00 pri vybavovaní žiadosti sťažovateľa z 2. januára 2023 o vydanie fotografií zo súdneho spisu, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 549/2023, a o jeho ústavnej sťažnosti proti postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 8/00 pri vystupovaní [REDAKOVANÉ] ako predsedu senátu, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1813/2023, takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 549/2023 a sp. zn. Rvp 1813/2023 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 549/2023.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. februára 2023 (ďalej aj „prvá ústavná sťažnosť“) v znení doplnenia doručeného 24. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), zákazu ponižujúceho zaobchádzania podľa čl. 16 ods. 2 ústavy, práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a zákazu diskriminácie podľa čl. 14 dohovoru postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 8/00 pri vybavovaní jeho žiadosti z 2. januára 2023 o vydanie alebo vrátenie 70 fotografií (originálov) zo súdneho spisu (ďalej aj „žiadost“). Zároveň navrhuje zakázať krajskému súdu pokračovať v porušovaní jeho práv, uložiť mu povinnosť postupovať rovnako

u sťažovateľa ako pri inej strane, zaplatiť sumu 2 000 eur ako náhradu za ponižujúce a diskriminačné konanie a rozhodnúť o náhrade trov konania. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 549/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2023 do 31. decembra 2023 v znení dodatku č. 1 (ďalej len „rozvrh práce“) členom tretieho senátu ústavného súdu.

1.1. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v žiadosti z 2. januára 2023 navrhol, aby si krajský súd pre potreby archivácie vyhotovil vlastné fotokópie fotografií a založil ich do súdneho spisu, pretože tak v tomto konaní už postupoval pri inej strane konania. Krajský súd v odpovedi na žiadosť sťažovateľa, okrem iného, uviedol, že v zmysle § 97 Trestného poriadku nebude konať, pretože ide o dôkazné prostriedky, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, sú potrebné pre prípadné ďalšie konanie a ich zničenie nie je možné, zostávajú ako veci doličné k spisovému materiálu.

1.2. Podľa argumentácie sťažovateľa sa krajský súd vôbec nezaoberal jeho žiadosťou, neoboznámil sa s jej obsahom, nemal predstavu, o čo žiadal, a rozhodoval o tom, čo nežiadal. Tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, ako aj k ponižujúcemu zaobchádzaniu s ním samotným. Takéto konanie a absurdná odpoveď podľa jeho názoru ponižuje a popiera aj jeho ľudskú dôstojnosť, pričom svoju žiadosť formuloval dostatočne jasne. Pretože pri inej strane (poškodenej) v tom istom konaní krajský súd vrátil originál písomností a do spisu založil ich čiernobiely fotokópie, ale pri sťažovateľovi nie, porušil okrem práva na spravodlivý proces aj rovnosť strán v konaní a zákaz diskriminácie.

1.3. V súvislosti s porušením čl. 48 ods. 1 ústavy sťažovateľ opísal postup sudcu [REDAKOVANÉ], ktorý „vystupuje ako predseda senátu“, konkrétne keď vydal príkaz nariadiť výkon zvyšku trestu a vybavoval jeho žiadosť o preštudovanie súdneho spisu z 1. augusta 2022 odpoveďou z 18. augusta 2022. Akcentuje, že po podaní trestného oznámenia na sudcu a námietky zaujatosti mu krajský súd neoznámil meno konajúceho sudcu, ale všetky oznámenia a odpovede súdu podpisovala sťažovateľovi neznáma osoba [REDAKOVANÉ]. Krajský súd zastúpený podpredsedníčkou [REDAKOVANÉ] v odpovedi na prešetrenie vybavenia sťažnosti č. k. 1 SprS 47/2022 z 20. septembra 2022 uviedol, že [REDAKOVANÉ] nie je zákonným sudcom, ktorý koná vo veci sp. zn. 1 T 8/00. Počas študovania spisu sp. zn. 5 Ntok 2/2003 týkajúceho sa obnovy konania sp. zn. 1 T 8/00 sťažovateľ zistil, že tento sudca stále figuruje ako zákonný sudca a sám to v spise na č. 1. 69 potvrdzuje pri vysvetľovaní dôvodu nesprístupnenia spisu sp. zn. 5 Ntok 2/2003. Podľa sťažovateľa je absurdné, aby uvedený sudca bol chvíľu predsedom senátu, o pár dní nie, ale potom znovu áno. Ak zákonným sudcom je, mal krajský súd rozhodovať o sťažovateľovej námietke zaujatosti z 22. augusta 2022 na jeho vylúčenie z dotknutého konania. Je porušením uvedeného článku, ak sa sudca [REDAKOVANÉ] tituluje predsedom senátu vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 8/00 v decembri 2022 a keď krajský súd tvrdí, že tento sudca nie je zákonným sudcom.

2. Sťažovateľ sa ďalšou ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. júla 2023 (ďalej aj „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 a práva na ochranu pred iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 ústavy, základného práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných

údajov podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu a „rovný prístup k súdu“ podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 ústavy, práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, 36 ods. 1 a 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 8/00 pri vystupovaní [REDAKOVANÉ] ako predsedu senátu. Sťažovateľ navrhuje vylúčiť sudcu [REDAKOVANÉ] z vykonávania úkonov v napadnutom konaní pre jeho zaujatosť. Zároveň navrhuje priznať mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 3 000 eur. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1813/2023 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, ktorý je podľa rozvrhu práce členom prvého senátu ústavného súdu.

2.1. V druhej ústavnej sťažnosti sťažovateľ uplatňuje predovšetkým argumentáciu vo vzťahu k namietanému čl. 48 ods. 1 ústavy. Opisuje postup sudcu [REDAKOVANÉ], ktorý podľa jeho presvedčenia konal vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 8/00 bez toho, aby bol zákonným sudcom. Sudca vybavoval jeho žiadosť o sprístupnenie súdneho spisu z 1. augusta 2022 odpoveďou z 11. augusta 2022, v ktorej vystupoval ako predseda senátu. Po podaní námietky zaujatosti proti predsedovi senátu mu však krajský súd v odpovedi na prešetrenie vybavenia sťažnosti sp. zn. 1 SprS 47/2022 z 20. septembra 2022 oznámil, že [REDAKOVANÉ] nie je zákonným sudcom, ktorý koná vo veci sp. zn. 1 T 8/00, a teda nie je dôvodné o nej konať. Odvtedy doručované oznámenia súdu boli bez autorizácie a podpisu sudcu a podpisovala ich „len“ osoba [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľ ďalej poukázal na to, že počas preštudovania súdneho spisu krajského súdu vedeného pod sp. zn. 5 Ntok 2/2003 týkajúceho sa obnovy konania zistil, že sudca [REDAKOVANÉ] opäť figuroval ako zákonný sudca. Ďalej poukázal na jeho žiadosť z 23. januára 2023 o vyhotovenie fotokópií na č. 1. 68 a 69, ktoré mu krajský súd odmietol vyhotoviť s tým, že predmetná trestná vec (sp. zn. 1 T 8/00) je právoplatne skončená, pričom súd ich nebude vyhotovovať, pokiaľ na to nebude dôvod (obnova konania, dovolanie). Podľa názoru sťažovateľa je dostatočne preukázané a zrejme, že [REDAKOVANÉ] nebol zákonným sudcom vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T 8/00, no napriek tomu v tejto trestnej veci konal, oboznamoval sa so súdnym spisom, ako aj s jeho podaniami. Sťažovateľ sumarizuje, že až v odpovedi krajského súdu sp. zn. 1 SprS 31/2023 z 19. júna 2023 súd „doznal“, že vo veci rozhodol [REDAKOVANÉ], ktorý nebol zákonným sudcom a ktorý v pri vybavovaní oznámenia z 28. februára 2023 «konal v „utajení“». Sťažovateľ argumentuje, že týmto konaním krajský súd zasiahol aj do ostatných, v druhej ústavnej sťažnosti namietaných práv.

II.

K spojeniu vecí

3. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

4. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce na rok 2023 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom,

na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Z obsahu ústavných sťažností je zrejmé, že sa týkajú toho istého sťažovateľa, ktorý v oboch ústavných sťažnostiach vznáša vzájomne súvisiace námietky. Konkrétne ide o argumentáciu sťažovateľa týkajúcu sa sudcu [REDAKOVANÉ], ktorý podľa neho síce konal v jeho trestnej veci (sp. zn. 1 T 8/00) a oboznamoval sa s jednotlivými podaniami, avšak nebol vo veci zákonným sudcom. Sťažovateľ namieta porušenie z časti identických práv podľa ústavy a dohovoru (bod 1 a 2 tohto uznesenia) postupom krajského súdu v totožnom konaní (sp. zn. 1 T 8/00).

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 549/2023 a sp. zn. Rvp 1813/2023 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 549/2023 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

7. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

8. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2023

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky